

og det var ret karakteristisk, at næsten altid de voksne stod mod Børnene og de unge Mennesker. Saaledes erklærede i sin Tid en tidligere Justitsminister, at det ved Undersøgelsen af Forholdene paa Anstalten Flakkebjerg var konstateret, at der ikke laa det mindste til Grund for den Klage, der var rettet imod Anstalten, og at det oven i Købet havde vist sig, at Forstanderen var en brillant Mand og en udmærket Børneven. Saa kom Forhørene frem, og det viste sig da, at alle de voksne ved Anstalten, d. v. s. alle de Mennesker, der havde Interesse i at besmykke Forholdet, havde erklæret, at alt var, som det skulde være, hvorimod de unge Mennesker havde delt sig. Det vil vise sig i alle Forhold, i retslige, militære og Børneforhold. At Hof- og Stadsretten dømmer mig, betyder ikke, at jeg skulde have Uret i min Klage, men det viser kun, at Paastand staar mod Paastand. Hof- og Stadsretten har, som den Klasedomstol den er, selvfølgelig taget Parti imod mig.

Justitsministeren (Bülow): Overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg henvise til Fundatsen af 1873, Litra F, hvor der findes en saalydende Bestemmelse, som jeg med den højtærede Formands Tilsladelse skal oplæse: „Ligesom jeg forbeholder mig selv Ret til under Approbation af Justitsministeriet at foretage Forandring i nærværende Fundats og give Tillæg til samme, saaledes skal den samme Ret tilkomme Stiftelsens Bestyrelse i de to første Aar efter min dødelige Afgang. Men efter denne Tid maa der kun foretages saadanne Forandringer i Fundatsen, hvorom alle Bestyrelsesmedlemmer og Suppleanter i et Fællesmøde erklærer sig enige, og som derhos billiges af Justitsministeriet eller den Regeringsautoritet, under hvilken slige Forhold til den Tid maatte henhøre.“ Altsaa, alle Bestyrelsesmedlemmerne og Suppleanterne og Justitsministeren skal være enige. Er der blot en, der er uenig af de 8 eller 7 Bestyrelsesmedlemmer eller af Suppleanterne, kan Ministeriet ikke gøre det. Og saa føjes oven i Købet til: „Men under ingen Omstændigheder maa der søges eller gives Stadfæstelse paa saadanne Forandringer i Fundatsen, hvorved Stiftelsens Navn eller Formaal forandres eller Stiftelsens Forpligtelser efter Fundatsens Litra C modificeres. Skulde der trods denne min udtrykkelige Bestemmelse mod Formodning alligevel blive foretaget slige Forandringer, da skal enhver dansk Mand være

bemyndiget til at optræde som rette Sagsøger ved Domstolene for at søge slige Forandringer annullerede og Fundatsens Bestemmelser hævdede, og hvis han vinder Sagen, skal han være berettiget til at erholde Søgmaalsomkostninger skadesløst godtgjorte af Stiftelsens Midler.“ Jeg har sjældent set en Fundats, der var omgærdet saa fast, som denne er det. Jeg skal kun gøre en Bemærkning til, og det er den, at hvis en Fundats med slige Bestemmelser nu kom ind til Ministeriet, tror jeg, man vilde nægte Stadfæstelse paa den, naar man var opmærksom paa det, fordi en saadan Bestemmelse som den, at selv om alle Bestyrelsesmedlemmer har været enige, og Kongen har givet sin Stadfæstelse derpaa, kan dog enhver dansk Mand i hvilket som helst Tilfælde træde op som Sagsøger og protestere, er lige haardt nok, thi Enighed mellem alle danske Mænd vil aldrig kunne opnaas. Enhver vil kunne af Krakileri træde op som Sagsøger. Som sagt, jeg synes, det er ret haardt, men det er nu en Gang kongelig konfirmeret, og det maa derfor respekteres.

Til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) skal jeg kun bemærke, at jeg tager Dommene, som de foreligger, og jeg maa naturligvis protestere imod, at det ærede Medlem kalder Hof- og Stadsretten for en Klasedomstol. Det ærede Medlem ved ogsaa, at det kan man ikke gøre med nogen som helst Beføjelse. At Hof- og Stadsretten dømmer fuldstændig upartisk, ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg.

K. M. Klausen: Jeg ved meget godt, at disse Fundatser er slaaede saa fast, som noget kan slaas fast. Men naar det hedder, at enhver dansk Mand kan anlægge Søgmaal, gælder det dog kun ganske enkelte Ting, særlig Slottet, Værelserne, som Frederik den 7de har haft, Samlingen o. s. v. og Formaalet og Navnet, men i Almindelighed er det ikke slaaet saa stærkt fast, at enhver dansk Mand kan anlægge Søgmaal. Jeg havde, som sagt, tænkt mig, at der var en Mulighed for, at Fundatsen kunde ændres ved en Resolution. Jeg har blandt andet tænkt paa Grundlovens § 27, om der ikke her var en Vej, ad hvilken man kunde skride ind, naar det kunde paa-vises, at Forholdene kræver det, at Fundatsens Bestemmelser er uheldige og forældede, og at man bør se at komme over til mere fornuftige Bestemmelser. Jeg indrømmer, hvad jeg i øvrigt ikke behøver at fortælle, at jeg ikke er Jurist, men jeg haa-